

از نماهای نزدیک که کار بازیگران را بسیار سخت‌تر از قبل می‌کند، هم چنین به واسطه فیزیک چهره بازیگران کره‌ای و مشابهت‌هایی که برای یک تماشاگر خارجی ممکن است داشته باشد، در ظاهر باید فهم و یافتن ارتباط میان این حجم بالای نماهای نزدیک برای تماشاگران خارجی کار سختی بنماید، اما دقیقاً همین جا است که هنر نمایی بازیگران و فیلم‌سازان کره‌ای خود را نشان می‌دهد و آن هم این است که عوامل فیلم‌های کره‌ای با بازی‌های به شدت تاثیرگذار و پرهیز از هرگونه غلو و بزرگ‌نمایی‌های بعضاً رایج، تلاش می‌کنند به نوعی از سبک بازیگری برسند که علاوه بر خسته نکردن تماشاگر در مدت تماشای فیلم، مشکلی هم برای او در فهم ارتباط میان افراد و گرهم‌های داستانی پیدا نشود و بتواند به راحتی هر چه تمام‌تر از پس کشف ارتباط شخصیت‌ها و رویدادها با یکدیگر برآید. بدون شک این سبک بازیگری در کلوزآپ که کره‌ای‌ها تاکنون به پیشرفت‌های بسیاری در آن دست یافته‌اند هم اکنون در فیلم‌های زیادی در سرتاسر دنیا مشاهده می‌شود و در مورد استفاده خیل عظیمی از بازیگران و فیلم‌سازان قرار گرفته است. حال پس از بررسی این عوامل که کره‌ای‌ها از سینمای سایر کشورهای جهان و به خصوص هالیوود گرفته‌اند و در آن‌ها جرح و تعدیل داده و به پیشرفت‌های بسیاری هم دست یافته‌اند، باید به این

هم چنین فرناندو مه‌ریس، مثلاً در فیلم شهر خدا (۲۰۰۲- فرناندو مه‌ریس) که حاوی صحنه‌های خشونت فراوانی است که جنس خشونت آن از نوع خشونت‌های شرقی و به خصوص کره‌ای است.

هم چنین شیوه تدوین این فیلم و موسیقی خاص آن که مو به مو مولفه‌های کره‌ای را رعایت می‌کند، به وضوح قابل رویت هستند. این گستردگی تقلید از سینمای جدید کره خود بیان‌گر حجم زیاد محبوبیت مولفه‌های خاص کره‌ای است.

سینمای بومی

در نتیجه تحولات سیاسی رخ داده در کشور کره جنوبی و تسلط کامل آمریکا بر این کشور، سینمای کره جنوبی تمامی قواعد فیلم‌سازی هالیوودی ام‌ا‌ا از اصول روایت، تدوین، فیلم‌سازی، جلوه‌های ویژه، موسیقی و بازیگری را آموخت و برای مدتی هم در تمامی فیلم‌های تولید شده در داخل کشورش به کار بست. اما طی چند سال و در نتیجه اقداماتی بنیادین و پایه‌ای شروع به بومی‌سازی این قواعد و منطبق کردن آن‌ها با خواسته‌های مردم کشورش نمود و پس از گذشت یک دهه و کسب تجربه کافی، اقدام به عرضه برآمد تجربیاتش به سینمای جهان و به خصوص هالیوود کرد. به نحوی که بیش از هر سینمایی هم اکنون سینمای هالیوود تحت تاثیر سینمای کره جنوبی قرار دارد. گواه این مطلب سیل انبوه فیلم‌های کره‌ای هستند که توسط کمپانی‌های عظیم هالیوودی با مشهورترین بازیگران و عوامل در حال بازسازی هستند و هم چنین است تقلیدهای عیان هالیوودی‌ها از اصول ابداعی کره‌ای‌ها در تدوین و هم چنین در استفاده کلاژگونه از موسیقی. در انتها می‌توان به افزایش تقاضای کمپانی‌های هالیوودی برای به انجام رسیدن جلوه‌های ویژه تصویری‌شان توسط شرکت‌های کره‌ای اشاره کرد که بیانگر عمق نفوذ همه جانبه خلاقیت کره‌ای در بطن سینمای هالیوود است.

مبتنی بر پایه‌های شرقی می‌ساختند، به طور مدام یادآور می‌شدند که مرجع این فیلم شرقی است و به خصوص برای فیلم‌سگ‌های انباری که این امر تقریباً در هر مصاحبه و هر نقدی رخ داد. این جریان شرقی‌پسند که از چندین سال پیش از ظهور سینمای جدید کره به وقوع پیوسته بود، راه را برای ورود فیلم‌های کره‌ای بسیار هموار ساخت، به نحوی که زمانی که آمریکایی‌ها مشغول کپی برداری از هر یک از چهار مولفه خاص سینمای کره که در بالا به آن اشاره شده بود با افتخار یادآور می‌شدند که روایت، تدوین، موسیقی یا بازیگری این فیلم هالیوودی بر پایه فیلم‌های کره‌ای بوده است.

روایت فیلم‌های سینمای جدید کره همان روایت هالیوودی دست‌کاری شده است و مهمترین دلیل این قبیل روایت‌ها به چنین جایگاهی در میان تماشاگران کره‌ای، مشخصاً همین است که ریشه‌های روایت کره‌ای همان روایت‌های کلاسیک هالیوودی به شمار می‌رود. در نهایت باید به این نکته اشاره کرد که وسعت تاثیرگذاری سینمای جدید کره جنوبی تنها به هالیوود محدود نمی‌شود و مولفه‌های خاص کره‌ای که باید به آن‌ها جلوه‌های ویژه را هم اضافه کرد، هم اکنون

بر روی سینمای هنگ کنگ و چین و پس از آن بر روی سینمای آمریکای لاتین بسیار تاثیر گذاشته به نحوی که به خصوص چهار مولفه مذکور در بسیاری از فیلم‌ها از جمله آثار فیلم‌سازی نظیر والتر سالس و

یکی از نخستین و همچنین موفق‌ترین

بازسازی از فیلم‌های شرقی که در هالیوود دهه ۱۹۹۰

صورت گرفت، فیلم سگ‌های انباری (سال ۱۹۹۲-)

کوئینتین تارانتینو) بود که بسیار تحت تاثیر فیلم قاتل

(۱۹۸۹- جان وو) بوده است. تجربه موفق فیلم تارانتینو و

استقبال کم‌نظیر تماشاگران و منتقدان آمریکایی از این

فیلم تهیه‌کنندگان هالیوودی را متوجه مولفه‌های

خاص سینمای جدید شرق کرد

نکته اشاره کرد که سینمای جهان و به خصوص هالیوود دوباره این مشخصه‌های تکامل یافته و به ویژه این چهار مورد را از سینمای کره باز پس گرفت، و شروع به استفاده گسترده از آن‌ها در فیلم‌های خود کرد.

شایان ذکر است که بحث بازسازی و تقلید از سینمای شرق در سینمای هالیوود قدمتی در حدود چندین دهه دارد و از راشومون و هفت سامورایی گرفته تا فیلم‌های متاخر همواره هالیوود چشم‌داشتی به فیلم‌های شرقی ساخته شده داشته و دارد، اما یکی از نخستین و هم چنین موفق‌ترین بازسازی از فیلم‌های شرقی که در هالیوود دهه ۱۹۹۰ صورت گرفت، فیلم سگ‌های انباری (سال ۱۹۹۲- کوئینتین تارانتینو) بود که بسیار تحت تاثیر فیلم قاتل (۱۹۸۹- جان وو) بوده است. تجربه موفق

فیلم تارانتینو و استقبال کم‌نظیر

تماشاگران و منتقدان آمریکایی

از این فیلم تهیه‌کنندگان

هالیوودی را متوجه مولفه‌های

خاص سینمای جدید شرق کرد و

این که چه قدر می‌تواند فیلم‌های پر

هیجان و بعضاً رخصت‌بار هالیوودی را از بار

تکراری و کسل‌کننده بودن رها سازد و باعث رونق

مجدد آن‌ها شود.

از این جا به بعد هالیوودی‌ها هر زمانی که فیلمی

